

N:o 46.

Ank. till Riksd. Kansli den 14 April 1882, kl. 6 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om förändrad lydelse af § 21 i Förordningen om landsting den 21 Mars 1862.

§ 21 i förordningen om landsting den 21 Mars 1862 lyder för närvarande sålunda:

»Inträffar för landstingsman sådant hinder, att han ej kan vid landstinget sig inställa, åligger det honom att derom ofördröjligen underrätta den efter röstetalet närmast i ordningen varande suppleanten inom valdistriktet; och skall denne vara skyldig att utan annan kallelse sig infinna.

Landstingsman åligger att, så fort ske kan, till landstingets sekreterare insända sin till landstinget ställda skriftliga anmälan om det inträffade hindret, samt tillika uppgifva hvilken suppleant bör i hans ställe möta.»

Lag-Utskottet har från Andra Kammaren mottagit en af Herr *Anders Bengtsson* i Kärrmossen afgifven motion, N:o 10, om förändrad lydelse af nämnda §, uti hvilken motion Herrar *B. Bengtsson* i Gunneby, *Arvid Jönsson*, *A. Andersson* i Smedbyn, *Lars Andersson*, *J. Andersson* från Lysvik samt *N. Nilsson* i Vrångbol instämt.

I motionen anföres:

»Vid tolkningen af ofvan intagna § hafva olika meningar vid såväl landsting som eljest uppstått, sålunda, att en del ansett den suppleant, som haft de flesta rösterna af dem, som valdes *samma år* som den landstingsman, för hvilken hinder uppstått, vore den, som först skulle inkallas, hvaremot en del ansett att den suppleant, som fått de flesta

rösterna af de från *förra året* kvarstående, vore den, som först borde inkallas; och har en del ansett att den, som fått de flesta rösterna, *utan afseende å den tid*, då han var invald, vore förste suppleanten. Då derjemte förhållandet är, att omkring hälften af suppleanterne väljes hvardera året, kan ju lätt hända att de, som vid hvardera af dessa val fått flesta rösterna, hafva *lika många röster*; och har i så fall den landstingsman, hvilken är hindrad att sig inställa, icke någon föreskrift af författningen om hvilken af dessa suppleanter han skall inkalla. Likaså kan hända, att förste suppleant erhåller kallelse från flere landstingsmän.

»I följd häraf synes behöfligt, att ett förtydligande af landstingsförordningen eger rum, hvarigenom en bestämd ordning stadgas för den följd, enligt hvilken suppleanterne skola inträda. Och torde denna följd lämpligast kunna fastställas sålunda, att först alla de från föregående år kvarstående suppleanterne inkallas och sedermera de för det löpande året valde. Upptagas suppleanterne sedermera enligt denna följd för hvarje distrikt i länskungörelsen uti förteckningen öfver landstingsmän och suppleanter, bör intet tvifvel eller misstag kunna uppkomma i afseende på suppleants inkallelse.»

På grund häraf föreslås, »att Riksdagen för sin del beslutar: att 21 § af landstingsförordningen erhåller följande lydelse:

»Inträffar för landstingsman sådant hinder, att han ej kan vid landstinget sig inställa, åligger det honom att derom ofördröjligen underrätta den efter röstetalet närmast i ordningen varande suppleanten inom valdistriktet *bland de från förra året kvarstående*; och vare denne skyldig att utan annan kallelse sig infinna. *Får förste suppleanten kallelse från mera än en landstingsman, vare han skyldig att sedermera följande kallelsen öfversända till den eller de honom i ordningen närmast varande suppleanter o. s. v.*; och vare den eller de skyldige att utan annan kallelse sig infinna. Landstingsman åligger att, så fort ske kan, till landstingets sekreterare insända sin till landstinget ställda skriftliga anmälan om det inträffade hindret samt tillika uppgifva hvilken suppleant bör i hans ställe möta.»

På sätt i motionen anförts, hafva olika uppfattningar gjort sig gällande om rätta tolkningen af stadgandet i § 21 af förordningen om landsting, att vid förfall för landstingsman att vid landstinget sig infinna det åligger honom att derom ofördröjligen underrätta *den efter*

röstetalet närmast i ordningen varande suppleanten inom valdistriktet, hvilken skall vara skyldig att utan annan kallelse sig infinna.

I allmänhet hafva arbetsordningarna och ordningsreglerna för de särskilda landstingen icke vidrört frågan. Emellertid innehålla ordningsreglerna för Malmöhus läns landsting i 9:de punkten följande bestämmelse:

»Föregående år utsedd landstingsmanssuppleant bör inkallas såsom landstingsman före den, som först under ett senare år blifvit vald. Emellan de under samma år utsedde suppleanterne bestämmes ordningen efter röstetalet, dock att den, som vid första omröstningen, eller med mera än hälften af de afgifna rösterna blifvit vald, ingår förr än den, som genom omval är utsedd, äfven om denne senare erhållit flera röster än den förre. Falla rösterna vid enahanda valsätt lika, afgöres företrädet genom lottning.»

Den närmare utveckling i detalj, som här gifvits åt stadgandet i § 21 af förordningen om landsting angående ordningen för suppleant att i landstinget inträda, finner Utskottet innebära en riktig och af förhållandena påkallad tolkning af nämnda stadgande. De i länskungörelserna införda förteckningar öfver landstingsmän och deras suppleanter, hvilka förteckningar landstingsman har att följa, derest behof uppstår att i hans ställe inkalla suppleant, torde ock i allmänhet vara upprättade i öfverensstämmelse härmed.

Då Utskottet sålunda icke finner någon lagändring uti denna del nödig, samt då för redan inkallad suppleant, som erhåller ytterligare kallelse att i annans ställe inträda i landstinget, förpligtelsen att underätta vare sig den inkallande eller närmast i ordningen varande suppleant om det hinder, som förefinnes för honom att efterfölja kallelsen, synes följa af sig sjelf och icke påkalla särskild lagbestämmelse, hemställer Utskottet,

att förevarande motion icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 14 April 1882.

På Lag-Utskottets vägnar:

Axel Bergström.

Herrar *Widmark* och *Smedberg* hafva begärt få här antecknadt, att de i följd af erhållen ledighet från riksdagsgöromålen icke deltagit i ärendets behandling inom Utskottet.